

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 011005 16 Кж 8
Бања Лука, 06.09.2016. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у поступку за трајно одузимање имовине стечене извршењем кривичног дјела према власницима имовине: осуђеном Б.С., повезаном лицу Р.С. и трећим лицима С.Т., Д.С., Љ.К. и Н.К., покренутом по захтјеву за трајно одузимање имовине Окружног тужилаштва Бањалука број Т13 0 КТ 0012954 12 од 29.10.2015. године, одлучујући о жалбама пуномоћника осуђеног Б.С., адвоката Д.С.1 из Б.Л. и пуномоћника повезаних лица С.Т., Љ.К. и Н.К., изјављеним против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011005 15 К 2 од 26.08.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 06.09.2016. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе пуномоћника осуђеног Б.С. и пуномоћника повезаних лица С.Т., Љ.К. и Н.К., изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011005 15 К 2 од 26.08.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011005 15 К 2 од 26.08.2016. године, усвојен је захтјев окружног тужиоца у Бањалуци поднесен на рочишту за трајно одузимање имовине одржаном дана 26.08.2016. године, па је одређена привремена мјера забрана отуђења, располагања или оптерећења некретнина и то: једнособног стана у Б., Улица ..., површине 39,39 м², у масарди, број стана 11, власништво Љ.К., који стан је изграђен, као посебан дио стамбене зграде, на земљишту означеном као к.ч.бр. 446/15, зк.ул.бр. 5577к.о. Б. (стари премјер), што по новом премјеру одговара к.ч.бр. 1650 уписана у посједовни лист број 249/4к.о. Б. 5; гаражног мјеста број 4, у подруму, у стамбено пословној згради у Б., Улица ..., површине 16,80 м², власништво Љ.К., изграђеној на земљишту означеном као к.ч.бр. 446/15, зк.ул.бр. 5577 к.о. Б. (стари премјер) што по новом премјеру одговара к.ч.бр. 1650 уписана у посједовни лист број 249/4к.о. Б. 5; стамбеног објекта површине 528 м², који је изграђен без грађевинске дозволе на земљишту у власништву Н.К., у Улици ..., П., на парцели к.ч.бр. 519/4 и 519/5 укупне површине 1471 м², уписане у посједовни лист број 495/3 к.о. П. и стамбеног објекта површине 160 м², са пратећим објектима, који је изграђен без грађевинске дозволе, на земљишту у власништву Р.С., који се налази у Ч., Општина К., на парцели означеној као

к.ч.бр. 1736 уписаној у лист непокретности број 466 к.о. К. 2. Истим рјешењем одређено је да ће та мјера трајати до правоснажног окончања поступка поводом захтјева Окружног тужилаштва Бањалука за одузимање имовине стечене извршењем кривичног дјела, те да ће се након правоснажности, рјешење о привременој мјери доставити Републичкој управи за ..., ПЈ Б. и ПЈ К., ради забиљежбе.

Против наведеног рјешења, жалбе су благовремено изјавили пуномоћник осуђеног Б.С. и пуномоћник повезаних лица С.Т., Љ.К. и Н.К.. Пуномоћник осуђеног жалбу је изјавио из свих жалбених основа, са приједлогом да се побијано рјешење укине. Пуномоћник повезаних лица, жалбу је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због „погрешне примјене материјалног права“, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи, тако што ће се одбити захтјев тужиоца или да се исто укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења, из сљедећих разлога:

У сегменту побијања рјешења због битне повреде одредаба кривичног поступка, жалба пуномоћника осуђеног истиче да се поступак одређивања привремене мјере морао водити у складу са Законом о парничном поступку, а не у складу са ЗКП РС, како је то, по ставу ове жалбе, погрешно учинио првостепени суд.

Изнесени жалбени приговори су неосновани.

Наиме, одредбом члана 4. Закона о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела ("Службени гласник Републике Српске" број 12/10, у даљем тексту: Закон о одузимању имовине) прописано је да ако одредбама овог закона није посебно прописано, у поступку откривања и одузимања имовине стечене извршењем кривичног дјела, сходно ће се примјењивати одредбе Закона о кривичном поступку Републике Српске. Надаље, одредбом члана 22. Закона о одузимању имовине је прописано да ако постоји опасност да ће власник располагати имовином стеченом извршењем кривичног дјела прије него што суд одлучи о захтјеву из члана 21. став 1. тог Закона, тужилац може поднијети захтјев за одређивање привремене мјере у складу са Законом о парничном поступку, док је одредбом члана 21. став 1. Закона о одузимању имовине прописано да када постоји опасност да би касније одузимање имовине стечене извршењем кривичног дјела било отежано или онемогућено, тужилац може поднијети захтјев за привремено одузимање имовине.

Дакле, правилним тумачењем цитираних законских одредби, произилази закључак да се поступак по захтјеву тужиоца за одређивање привремене мјере, проводи у складу са Законом о парничном поступку, само у ситуацији када је тужилац поднио захтјев за привремено одузимање имовине, а не и у ситуацији када је поднесен захтјев за трајно одузимање имовине.

У конкретном случају, предметни поступак се не води по захтјеву тужиоца за привремено одузимање имовине (који је регулисан у одјелјку 2. Закона о одузимању имовине од члана 21. до члана 27.), већ се води по захтјеву тужиоца за трајно одузимање имовине стечене извршењем кривичног дјела, који поступак је регулисан у посебном одјелјку 3. Закона о одузимању имовине (од члана 28. до 34.) и у којем није посебно прописано поступање у случају када тужилац поднесе захтјев за одређивање привремене мјере. С тога је, по оцјени овог суда, супротно жалбеним приговорима, првостепени суд правилно поступио када је одлучујући о захтјеву тужиоца, одредио привремену мјеру забрана отуђења, располагања или оптерећења некретнина, примјеном одредбе члана 138. став 1. ЗКП РС, а у вези са чланом 4. Закона о одузимању имовине.

Обзиром да су разлози из жалбе пуномоћника осуђеног, којима се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка, потпуно идентични са разлозима којима се указује на погрешну примјену материјалног права, истом тврдњом да побијано рјешење није донесено ни у складу са одредбама Закона о парничном поступку, то из оцјене неоснованости жалбе по основу битне повреде одредаба кривичног поступка, произилази да је жалба неоснована и у погледу погрешне примјене материјалног права.

У приговору мањкавости чињеничне основе побијаног рјешења, обе жалбе сматрају да је побијано рјешење производ погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и да је усљед тога, првостепени суд извео погрешан закључак да постоји опасност да би повезана лица могла располагати са некретнинама које су предмет поступка трајног одузимања имовине.

Супротно изнесеним жалбеним приговорима, имајући у виду дужину трајања поступка по захтјеву тужиоца за трајно одузимање имовине и да исти још увијек није завршен, те имајући у виду да су некретнине наведене у изреци првостепеног рјешења, на којима је повезано лице Љ.К. власник са дијелом 1/1, изграђене без грађевинске дозволе, на земљишту власништво Н.К. и Р.С., а да је њихова легализација у току, то је по оцјени овог суда, првостепени суд правилно оцјенио да је приједлог тужиоца основан, те је у складу са одредбом члана 138. став 1. ЗКП РС, одредио привремену мјеру забрана отуђења, располагања или оптерећења предметних некретнина и о томе дао јасне и ваљане разлоге, које у цијелости прихвата и овај суд.

Због свега наведеног, супротно приговорима из жалбе пуномоћника осуђеног, доношењем побијаним рјешењем, првостепени суд није повриједио члан 1. Првог протокола Европске конвенције о заштити основних права и слобода.

На основу наведеног одлучено је као у изреци овог рјешења, примјеном члана 34. став 1. Закона о одузимању имовине у вези са чланом 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић